

[Wilhelm]

muerettigheder, om kapitalrettigheder, ikke engang om nogle, man har i forvejen, men om gevinstmuligheder, der bliver grebet ind over for, hører vi hele balladen om retssikkerhed og om velerhvervede rettigheder. Magen til hykleri!

Jeg vil sige til sidst, at jeg går ud fra, at socialdemokratiet ikke kan gøre knæfald over for dette. Det er ikke nogen ekspropriationslov, lige så lidt som det måtte have været det i 1970. Skaden var til at overse, hvis socialdemokratiet faldt på knæ. Vi ville øjeblikkelig komme med et forslag, som vi har været fremme med før, nemlig at tinglysningsafgiften for ejerlejligheder skulle være 100.000 kr. Så havde vi fået det stoppet, indtil der var holdt valg igen osv. Så var skaden i hvert fald afbødet. Men der er større skader end som så, hvis socialdemokratiet falder på knæ over for dette. Hvis man ved statsministerens beslutning siger, at dette er en berettiget underskriftindsamling, så får det meget vidtgående konsekvenser i retning af at indskrænke lovgivningsmulighederne over for fiduser, over for spekulation. Jeg tror, det ville gøre det uendelig meget vanskeligere senere med det præcedens, der så ville være skabt, at lave noget som helst fornuftigt på værdistigningsafgiftsområdet. Velerhvervede rettigheder, som folk kunne forvente ud fra den hidtidige lovgivning, ikke sandt? Imod fradragssanering? Ja men folk har jo spekuleret i de fradrag i tillid til den gældende lov! Imod fondsfiduserne, imod afskrivningsregler for trusseredere osv. Der er jo altid nogle, der har disponeret ud fra disse gevinstmuligheder, og det ville simpelt hen gøre det uendelig meget vanskeligere, hvis man for at undgå lidt bøvl med dem derovre nu skulle sige: skidt med det, nu bøjer vi os for det dér; vi tager slet ikke stilling til, om det er ekspropriation, men trækker det på en eller anden måde. Det ville selvfølgelig skabe præcedens, og det ville vanskeliggøre, om ikke umuliggøre, ethvert indgreb i fremtiden mod spekulationsgevinster.

Til sidst synes jeg, det er nyttigt, at fronterne er blevet trukket op på denne måde, at de borgerlige er gået helt grassat, og jeg finder, det vil være ret fantastisk efter dette lærestykke, hvis socialdemokratiet fastholder, at man kun i de mere gennemgribende ting vil samarbejde med de folk, der har oprådt på denne måde i den sag.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Jeg vil gerne gøre hr. Wilhelm opmærksom på, at det lovforslag, vi behandler her, er et lovforslag om ejerlejligheder, som hedder L 4, og ikke VKR-regeringens forslag fra 1970 om ejerlejligheder eller andre ting, som hr. Wilhelm var inde på.

Jeg tiltror ikke mig selv så store evner, at jeg under en kort bemærkning heroppefra kan forklare hr. Wilhelm tingenes rette sammenhæng, men hr. Wilhelm burde vide, at der på en række områder er forskel på det lovforslag, vi har til behandling her, og så det lovforslag, der blev fremsat dengang. Bl. a. var der ikke dengang tale om, at nogle ting skulle være iværksat fysisk og næsten med tilbagevirkende kraft. Det er en væsentlig forskel, hr. Wilhelm.

(Kort bemærkning).

Brusvang (CD):

Hr. Wilhelms fordrejning af mine udtalelser skal jeg lade ligge, men jeg kan forsikre hr. Wilhelm, at hvis der nogen sinde skulle ske det, at hr. Wilhelm skulle forstå, hvad jeg har sagt, og være enig, så ville jeg omgående undersøge, hvad jeg har sagt forkert.

Til fru Kirsten Jacobsen: jeg har med interesse bemærket den redegørelse, fru Kirsten Jacobsen gav med henblik på anvendelsen af grundlovens § 42, og den afvisning, som fruén gav udtryk for. Jeg skal ikke gentage argumentationen. Den er jeg enig i. Jeg er også enig i konklusionen, men jeg har taget ordet for yderligere at fremføre det argument for ikke at anvende § 42, at centrum-demokraternes folketingsgruppe principielt er imod, at almindelig lovgivning skal bringes ud til folkeafstemning. Det er spørgsmål, der skal klares her i salen.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Med hensyn til hr. Brusvangs udtalelser var de soleklare i al deres misforståethed, men det vil jeg overlade til folk selv at vurdere, når de ser fortrykket.

Når jeg har taget ordet, er det, fordi jeg har begået en fejl, får jeg at vide. Fru Karen Thurøe Hansen var også med til at stemme